

Arrest

nr. 40 758 van 24 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VERKOOIJEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 mei 2009 en heeft zich op 2 juni 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 juli 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 november 2009.

1.3. Op 15 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een christen te zijn van Assyrische origine, de Syrische nationaliteit te bezitten en officieel geboren te zijn op 5 mei 1981 in de provincie Al Hassaké, district Tel Tamar. U bent geregistreerd in Tel Zhoema dorp maar heeft daar nooit gewoond, u woonde in Tel Tamar Shamiyé. Uw vader doet de boekhouding van één boer en werkt voor de rest zelf in de landbouw waarbij hij gronden huurt en verhuurt. U heeft enkel lagere school gelopen en ging dan werken. Ongeveer anderhalf jaar heeft u gewerkt als elektricien voor auto's, daarna ging u in de bouw werken en hielp u op de landbouwgronden van uw vader. U leerde de stiel van bouwvakker van een familielid die ongeveer drie à vier jaar geleden stopte. Sindsdien ging u als bouwvakker werken voor S. (...), die uit Tel Zhoema dorp komt en bij M. (...) die u leerde kennen doordat u in de sector werkzaam was. Op 15 maart 2009 bent u aan de slag in Tel Zhoema met M. (...). Jullie waren bezig met de funderingen toen plots mensen van een veiligheidsdienst jullie kwamen oppakken. Het huis werd gebouwd zonder vergunning, blijkbaar had iemand klacht ingediend. Jullie werden ervan beschuldigd archeologische vondsten buit te willen maken. U werd geblinddoekt afgevoerd en weet verder niet wat met uw werkgever M. (...) gebeurde. U werd naar de gevangenis van Hassaké gebracht en zat alleen in een cel. U werd ondervraagd, geslagen en beledigd tot uw vrijlating op 25 maart 2009. U ging naar huis en werd na vijf dagen weer opgepakt en bleef er tot 17 april 2009. Na uw vrijlating ging u niet meer naar huis, maar ging u meteen onderduiken bij een vriend tot 20 mei 2009. U vertrok naar Turkije en op 29 mei 2009 kwam u aan in België, waar u zich vluchteling verklaarde op 2 juni 2009. De autoriteiten zouden u nog steeds zoeken.

B. Motivering

Na uw gehoor op 24 november 2009 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

U legde vooreerst geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw relaas ondersteunt. U kan ook geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. U weet niet welke landen u passeerde, tenzij Turkije, en weet niet op welke naam de valse documenten waren uitgegeven waarmee u gereisd zou hebben. U poneerde verder geen enkel identiteitsdocument bij u gehad te hebben toen u van Syrië naar Turkije trok. Nochtans heeft u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat uw reisпасpoort in Turkije door de smokkelaar in beslag genomen werd (Verklaring DVZ, 30 juni 2009, punt 21). Bij confrontatie hierover, komt u niet verder dan een loutere ontkenning en stelt u misschien misbegrepen te zijn geweest, hetgeen niet kan overtuigen (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 24-25).

Verder legt u nog een reeks vage en onsamenhangende verklaringen af in verband met uw beroepen. U beweerde dat uw vader boekhouder is van één landbouwer en dat hij daarbuiten zelf ook gronden huurt en verhuurt. Zelf poneerde u bouwvakker te zijn op de dagen dat u niets te doen heeft op de gronden, aangezien u uw vader zou helpen. U blijft vooreerst uitermate vaag en ontwijkend over wat en hoe uw vader juist te werk gaat. Op de vraag of uw vader de gronden niet zelf bewerkt, tracht u eerst tijd te winnen en stelt u de wedervraag: “Hoe bedoelt u?”. Op de duidelijke vraag of hij niet zelf oogst en zaait, geeft u het antwoord dat je alle winst van de oogst hebt als je gronden verhuurt. Hierop wordt bevestiging gevraagd van wat u net beweerde, namelijk dat alle winst voor de verhuurder zou zijn, hetgeen u bevestigt en u poneert dat je kosten van de huur moet betalen en de rest is allemaal winst. Op de vraag hoeveel degene krijgt die het oogst en zaaiwerk doet, stelt u de wedervraag op wie dit slaat. Wanneer hierop aangegeven wordt dat dit om het even wie kan zijn, bijvoorbeeld degene aan wie uw vader dan verhuurt, antwoordt u naast de kwestie en stelt dat de grond van jullie wordt en dat u dan werkt of uw broers of uw vader zelf. Op de vraag of uw vader dan gronden aan u verhuurt, antwoordt u weer naast de kwestie en stelt dat jullie in een huis wonen. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt aan wie uw vader gronden verhuurt, stelt u dat uw vader ‘van andere mensen verhuurt’. Op de vraag of uw vader eigenaar is van gronden of niet, stelt u dat de grond van andere mensen is, dat uw vader die grond voor bepaalde duur verhuurt. Op de vraag aan wie hij verhuurt, maakt u zich ervan af door te beweren dat dat elk jaar anders is. U stelt dat er katoen en granen op die gronden worden gekweekt. Wanneer opnieuw de vraag gesteld wordt hoeveel degene krijgt die de gronden bewerkt, stelt u de vraag “Zoals wie?”. Op de vraag wie de gronden bewerkt, geeft u weer geen duidelijk antwoord en stelt u dat het van het seizoen afhangt en dat als het een goed seizoen is, jullie meer krijgen. Op de vraag of uw vader gronden bewerkt, stelt u dat hij niet kan werken maar dat jullie hem helpen. Wanneer gevraagd wordt wat u dan in concreto doet, blijkt het enige dat u te binnenschiet, “water geven” te zijn en houdt u het verder op “met alles kan ik helpen”. Op de vraag of u dan ook oogsten en zaaien bedoelt, begrijpt u de bedoeling weer niet. Bij de herhaling van de vraag, oogsten en zaaien, antwoordt u weer

naast de kwestie dat granen en katoen na het zaaien zes maanden nodig hebben en het 'daarbinnen' water nodig heeft en ander werk dat moet gebeuren. Op de vraag of dit dan geen werk is voor degene die de gronden moet bewerken, begrijpt u wederom de bedoeling niet. Wanneer u voorgehouden wordt dat u toch beweerd heeft dat uw vader enkel gronden verhuurde en dat er dan toch gewerkt wordt op het land, stelt u dat één persoon voldoende is om dat werk te doen. Op de vraag dat als de gronden verhuurd worden, dat iemand anders dan toch het werk doet, vindt u dat dat niet zoveel uitmaakt eigenlijk, dat er speciale machines zijn om te plukken. Op de vraag wie er dan gaat plukken, stelt u dat het een speciale machine is. Op de vraag wie die machine bestuurt, zegt u vreemde mensen, elk jaar nieuwe mensen. Op de vraag wie die machines gaat huren, stelt u dat jullie geen persoonlijke machines hebben, dat die uit andere plaatsen komen en dat iemand die gaat roepen als ze bij iemand bezig zijn (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 4-6). U slaagt er op deze manier niet in te overtuigen "van boerenafkomst" te zijn, temeer de aan u gestelde vragen duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn, en u niet in staat blijkt te zijn op deze vragen spontaan een duidelijk antwoord te geven.

U slaagt er evenmin in te overtuigen bouwvakker geweest te zijn en legt vreemde verklaringen af omtrent uw geboortedorp en woonplaats. U stelt eerst geboren te zijn in het district Tel Tamar, Tel Zhoema dorp en stelt dan dat dat ook Tel Tamar Shamiyé is. Op de vraag hoe u dat bedoelt, of dat een andere naam is, of u met Shamiyé een ander district bedoelt, stelt u oorspronkelijk uit Tel Zhoema te komen maar dat jullie verblijven in Tel Tamar Shamiyé. Wanneer u gezegd wordt dat u naast de kwestie antwoordt, dat er werd gevraagd wat "Shamiyé" is, geeft u weer geen antwoord hierop en herhaalt u dat Tel Tamar een "nahiyé" is en Tel Zhoema uw dorp is. Bij de herhaling van de vraag wat "Shamiyé" is, ontwijkt u weer de vraag en houdt u het erop dat het een plaats is die zo noemt. Op de vraag of Tel Tamar gelijk is aan Tel Tamar Shamiyé, bevestigt u eerst dat het zo genoemd wordt en vlak hierna stelt u het niet te weten (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, p. 3). Op de vraag waar uw ouders geboren zijn, stelde u Tel Zhoema. Op de vraag waar zij zich nu bevinden, zegt u ook Tel Zhoema (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, p. 4). Op de vraag naar de geboorteplaatsen van uw broers en zussen, stelt u ineens dat jullie allemaal geboren zijn in Tel Tamar Shamiyé maar dat dat niet erkend wordt door de overheid en dat jullie allemaal geregistreerd staan in Tel Zhoema. Op de vraag waar uw broers en zussen zich nu bevinden, zei u "thuis". Op de vraag waar dat is, beweert u Tel Tamar Shamiyé. Op de vraag dat thuis dus niet in Tel Zhoema is, stelt u dat Tel Zhoema uw dorp is maar dat jullie in Tel Tamar Shamiyé wonen, dat het van elkaar ligt zoals Brussel en Gosselies, dat u wel in Tel Zhoema geboren bent maar op een andere plaats woont. Op de vraag of jullie niet in Tel Zhoema wonen, bevestigt u en u stelt dat jullie allemaal in één huis wonen (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 6, 8). Bij de vraag naar uw woonplaatsen stelt u als volledig adres, dat het Al Hassaké provincie is, nahiyé Tel Tamar en verderop heet het dan weer dat u in Tel Tamar Shamiyé gewoond heeft en niet in Tel Tamar. Op de vraag wat het verschil is tussen Tel Tamar Shamiyé en Tel Tamar, kan u nu pas aangeven dat het aparte plaatsen zijn, op zo'n 3 km afstand van elkaar, maar dat het tot Tel Tamar behoort zoals Tel Zhoema. Wanneer u de vraag gesteld wordt hoe het komt dat als eerder het verschil gevraagd werd tussen de twee er geen uitleg over kwam, stelt u dat het verwarrend was en dat u geprobeerd heeft een voorbeeld te geven zoals Brussel en Gosselies. Wanneer gesteld wordt dat het eigenaardig is dat als uw adres gevraagd wordt, u enkel nahiyé Tel Tamar opgeeft, zonder Shamiyé te vernoemen en dat u later zegt dat het twee aparte plaatsen zijn, stelt u dat als u een brief ontvangt, die naar Tel Tamar Shamiyé wordt verstuurd. Er wordt u opnieuw gevraagd of u in Tel Zhoema gewoond heeft en nu zegt u dat het jullie dorp is maar dat jullie er nooit gewoond hebben. Op de vraag of uw ouders er gewoond hebben, stelt u dat u er geboren werd en dat u niet weet of zij daar gewoond hebben of niet. Op de vraag sinds wanneer uw ouders in Tel Tamar Shamiyé wonen, zegt u van lang geleden (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 8-10). Op het einde van het gehoor wordt u nogmaals gevraagd naar de huidige woonplaats van uw ouders, waarop u nu zegt Tel Tamar Shamiyé. Waarop u geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaring dat u Tel Zhoema opgegeven had en u poneert dat u verklaard heeft dat jullie daar geregistreerd zijn maar dat dat jullie adres in Tel Tamar Shamiyé is (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, p. 24).

Dit kan evenwel niet overtuigen, aangezien u, toen navraag werd gedaan naar uw geboortedatum, u er meteen al bij vertelde dat u in feite een andere geboortedatum heeft dan de officiële maar dat u op dat moment nalaat om ook te duiden dat uw officieel geregistreerde geboorteplaats zou afwijken van uw echte geboorteplaats. Zulks komt niet plausibel over (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 2-3). U ging werken als bouwvakker bij Shlemoen, uit "uw dorp", waarmee u dan Tel Zhoema bedoelde, maar u kent zijn familienaam niet. U ging verder werken bij M. (...) maar kent zijn familienaam evenmin, weet niet waar die van afkomstig is en weet niet waar die woont, misschien in Hassaké, en u denkt dat hij vrijgezel is. U stelde als zelfstandige te werken en op de vraag wie er dan uw boekhouding deed, stelde u dat Shlemoen dat deed. Uit uw uitleg blijkt echter dat u het heeft over een prijsofferte opstellen, waarbij u duidelijk gemaakt wordt dat het niet gaat over prijsoffertes opstellen maar over uw inkomsten en uitgaven als zelfstandige. U herhaalt hierop nog eens de vraag en stelt dan

een voorbeeld, dat de helft van hem is en de helft voor u en dat hij met de klanten moest onderhandelen. Het is vreemd dat uw vader voor een landbouwer boekhouding zou doen en dat u als zelfstandige geen boekhouding bijhoudt of laat bijhouden (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 12-14).

Het volstaat ook niet een vrees in te roepen, u dient deze ook aannemelijk te maken. U heeft na uw vrijlating geen contact opgenomen met M. (...). U stelt dat uw GSM in beslag genomen werd en u wist niet hoe hem te contacteren op een andere manier. Sterker nog, u beweert dat als u het wel zou geweten hebben, u ook geen contact met hem zou opnemen omdat u bang bent van de staat. Op de bemerking dat het toch niet normaal is dat u geen interesse betoont in het lot van uw werkgever/partner en of hij al dan niet vrijgelaten werd, stelt u zich de vraag wie u kan garanderen dat zij dan de telefoon opnemen. U bent niet eens een advocaat gaan zoeken en u heeft er geen benul van welke veiligheidsdienst u opgepakt heeft. U stelt verder eigenaardig genoeg ook dat de eigenaar van de grond er niets mee te maken heeft. Nochtans heeft u verklaard dat de eigenaar de vergunningen moest aanvragen en dat hij daarover in gebreke was gebleken zodat u dan ook bezwaarlijk kan aanvoeren dat u en uw werkgever enkel ondervraagd worden en niet de eigenaar van de grond (Gehoorverslag CGVS, 24 november 2009, pp. 20-21, 23-24).

Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw vluchtrelaas en reisroute, gelet op het feit dat u er niet in slaagt te overtuigen dat u daadwerkelijk landbouwer/bouwwakker was, daar waar u uw vluchtrelaas baseert op vervolging die voort zou vloeien uit uw werk als bouwwakker, gezien uw vage en onduidelijke verklaringen omtrent uw geboorte- en verblijfplaats en gezien uw weinig aannemelijke verklaringen inzake uw ingeroepen vervolging, kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde vluchtrelaas en dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten, met name uw identiteitskaart, uw doopakte, uw getuigschrift van lager onderwijs en uw kopie van het attest van de beëindiging van uw legerdienst, zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen gezien ze betrekking hebben op gegevens die hier op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hem de subsidiaire bescherming moet worden toegekend, gelet op het feit dat hij voldoet aan de gestelde voorwaarden van dit artikel, en dat de argumenten van de Commissaris-generaal om hem de subsidiaire bescherming te weigeren, onjuist of onterecht zijn, met name wat betreft zijn onduidelijk reisverhaal en gebrek aan reisbescheiden, zijn vage en onsamenhangende verklaringen in verband met zijn beroepen, zijn vreemde verklaringen omtrent zijn geboortedorp en woonplaats en het niet aannemelijk maken van zijn vrees.

2.2. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij Syrië verlaten zou hebben nadat hij onterecht beschuldigd werd van het buit maken van archeologische vondsten. Verzoeker werkte samen met M. aan de funderingen van een huis dat zonder vergunning werd gebouwd, toen mensen van de veiligheidsdiensten hen kwamen oppakken, vermoedelijk na een klacht van de burens. Verzoeker werd na tien dagen opsluiting en mishandeling vrijgelaten, en werd na vijf dagen opnieuw opgepakt. Nadat verzoeker ongeveer twee weken later vrijgelaten werd, dook hij onder bij een vriend en reisde hij via een smokkelaar naar België.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt ter staving van zijn relaas, (ii) hij geen enkel reisdocument kan voorleggen en hij zijn reisweg niet bewijst, (iii) hij vage en onsamenhangende verklaringen aflegde over zijn beroepen en hij er niet in slaagt te overtuigen dat hij 'van boerenafkomst' is, (iv) hij er evenmin in slaagt aannemelijk te maken bouwwakker te zijn geweest, (v) hij vreemde verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats en woonplaats, (vi) hij zijn vervolgingsvrees niet aannemelijk maakt omdat hij geen interesse betoont in het lot van zijn werkgever/partner en of hij al dan niet vrijgelaten werd, hij niet eens een advocaat gaan zoeken is, hij geen flauw benul heeft van welke veiligheidsdienst hem opgepakt

heeft en het eigenaardig is dat hij stelt dat de eigenaar van de grond er niets mee te maken heeft terwijl hij wel degene was die de vergunningen moest aanvragen en dat hij daarover in gebreke was gebleven, en (vii) zijn identiteitskaart, doopakte, getuigschrift van lager onderwijs en een kopie van het attest van beëindiging van zijn legerdienst niet van dien aard zijn om bovenstaande vaststellingen te weerleggen aangezien deze betrekking hebben op gegevens die niet ter discussie staan.

2.4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43 027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136 692).

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanvoert en uitsluitend verzoekt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en dat hij dit ter terechtzitting nogmaals bevestigt.

2.6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel reisbescheiden voorlegt en dat hij evenmin zijn reisweg bewezen heeft. Verzoeker legde immers tegenstrijdige verklaringen af over het bestaan van een paspoort waar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn paspoort door de smokkelaar in Turkije in beslag werd genomen (DVZ, vragenlijst, vraag 21) terwijl hij op het Commissariaat-generaal ontkende in het bezit te zijn geweest van een reisdocument tijdens zijn vlucht van Syrië naar Turkije (CGVS, p. 25). Dat op de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerdelijk genoteerd werd dat zijn paspoort in beslag werd genomen in de plaats van dat hij geen reispaspoort had, kan niet overtuigen aangezien het relaas hem werd voorgelezen in het Arabisch en hij het gehoorverslag aanvaardde (administratief dossier, stuk 8). Verder is het niet aannemelijk dat verzoeker geen details zou kunnen verstrekken over zijn reis vanuit Turkije naar België. Het feit dat hij de reis niet zelf gepland zou hebben, doet hieraan geen afbreuk. Zo verzoeker stelt dat hij noch de Engelse, noch een andere Europese taal machtig is en hij slechts tot in Turkije de wegsignalisaties begreep, werpt verweerder terecht op in zijn verweernota dat niet valt in te zien waarom hij wel het Turkse schrift zou kunnen ontcijferen doch niet de Europese geschriften. Waar hij zijn gebrek aan details ook wijt aan zijn voorgaande ervaringen met overheidsdiensten en de door hem ontwikkelde veiligheidsstrategie waarbij hij niet teveel vrij geeft aan autoriteiten, merkt de Raad op dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs verwacht wordt dat hij vertrouwen stelt in deze autoriteiten en dat hij dan ook, in het kader van zijn medewerkingsplicht, alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De vaststelling dat verzoeker geen enkel reisbescheiden kan voorleggen en dat hij ook niet de minste toelichting kan geven over zijn reisweg vanaf Turkije, houdt dan ook een negatieve indicatie in voor zijn geloofwaardigheid.

2.7. Daargelaten verzoekers vage en incoherente verklaringen over zijn 'boerenafkomst' en zijn geboorte- en woonplaats, stelt de Raad daarnaast vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn asielrelaas, met name dat hij als bouwvakker samen met M. gearresteerd werd op verdenking van het stelen van archeologische vondsten, aan de hand van concrete bewijzen of duidelijke en coherente verklaringen te bewijzen.

Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker beweert reeds enkele jaren in de bouw voor en met M. te hebben gewerkt, en niet eens weet wat zijn familienaam is, waar hij van afkomstig is en of hij gehuwd is (CGVS p. 12), en dat hij geen duidelijk antwoord kan geven op de vraag of hij als zelfstandige een

boekhouding bijhoudt. Deze motieven worden door verzoeker niet weerlegd en derhalve door de Raad als onbetwist en vaststaand overgenomen.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers nonchalante houding omtrent het lot van M. en het inschakelen van een advocaat, eveneens afbreuk doet aan de ernst van zijn beweerd asielrelaas. Het verweer dat hij, indien hij nog over de GSM-nummer van M. zou beschikken, hem niet zou durven contacteren uit vrees dat de autoriteiten hem zouden af luisteren, is niet ernstig aangezien verzoeker blijkbaar wel af en toe naar zijn ouders thuis durft te bellen (CGVS p 14). Dat hij het ook nagelaten heeft naar M. te informeren uit egoïstische overwegingen en omdat de band met M. beperkt is, kan evenmin als afdoende verschoningsgrond worden beschouwd aangezien van een persoon die om internationale bescherming verzoekt, redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij de nodige inspanningen verricht om zich te informeren over zijn persoonlijke situatie en ook die van zijn lotgenoten aangezien dit ook relevant is voor de beoordeling van zijn eigen vervolgingsrisico. Waar verzoeker volhoudt dat hij niet inziet op welke manier het inschakelen van een advocaat hem een voordeel zou kunnen opleveren omdat hij nooit officieel in beschuldiging zou gesteld zijn en hij geen vooruitzicht zou hebben op één of andere procedure, wijst de Raad erop dat verzoeker werd vrijgelaten omdat ze geen bewijzen tegen hem hadden (CGVS vragenlijst en gehoor p 20) en een advocaat hem aldus zou kunnen bijstaan in het uitzoeken door wie hij werd opgepakt, waarom, welke klacht eventueel tegen hem werd ingediend en of de eigenaar van het huis inderdaad geen enkele vergunning had. Met betrekking tot deze eigenaar, stelt de Raad vast dat verzoekers opmerking in zijn verzoekschrift, met name dat hij niet aangehouden werd omdat hij aan het werken was op een werf waarvoor geen vergunning bestond en dat hij integendeel aangehouden werd voor de vermeende verduistering van archeologische vondsten, hetgeen niet onder de verantwoordelijkheid van de eigenaar valt, niet strookt met zijn eerdere verklaringen. Verzoeker verklaarde immers dat hij vermoedde dat de opdrachtgever verklikt werd door mensen die met hem wilden afrekenen (vragenlijst p 3) zodat hij thans bezwaarlijk kan voorhouden dat de eigenaar van het huis er niets mee te maken heeft. Hoe dan ook, al verzoekers vermoedens en speculaties, voor zover al enig geloof kan worden gehecht aan zijn relaas, hadden een oplossing kunnen krijgen indien verzoeker een advocaat onder de arm had genomen.

Waar verzoeker ten slotte poneert dat het feit dat verzoekers officiële naam een Turkse naam is, een eerste reden is waarom verzoekers vervolgingsvrees als ongeloofwaardig wordt beschouwd, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing nergens dergelijk motief te bespeuren valt.

2.8. Zo verzoeker nog verwijst naar een jaarrapport van Amnesty International, merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en in casu slaagde verzoeker er niet in zijn vrees voor vervolging vanwege de Syrische autoriteiten aannemelijk te maken.

2.9. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Vermits geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging in zijn land van herkomst en ook geen andere, concrete op hem betrekking hebbende, elementen worden aangevoerd, kan in hoofde van verzoeker het subsidiair beschermingsstatuut niet worden toegekend.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2010 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS